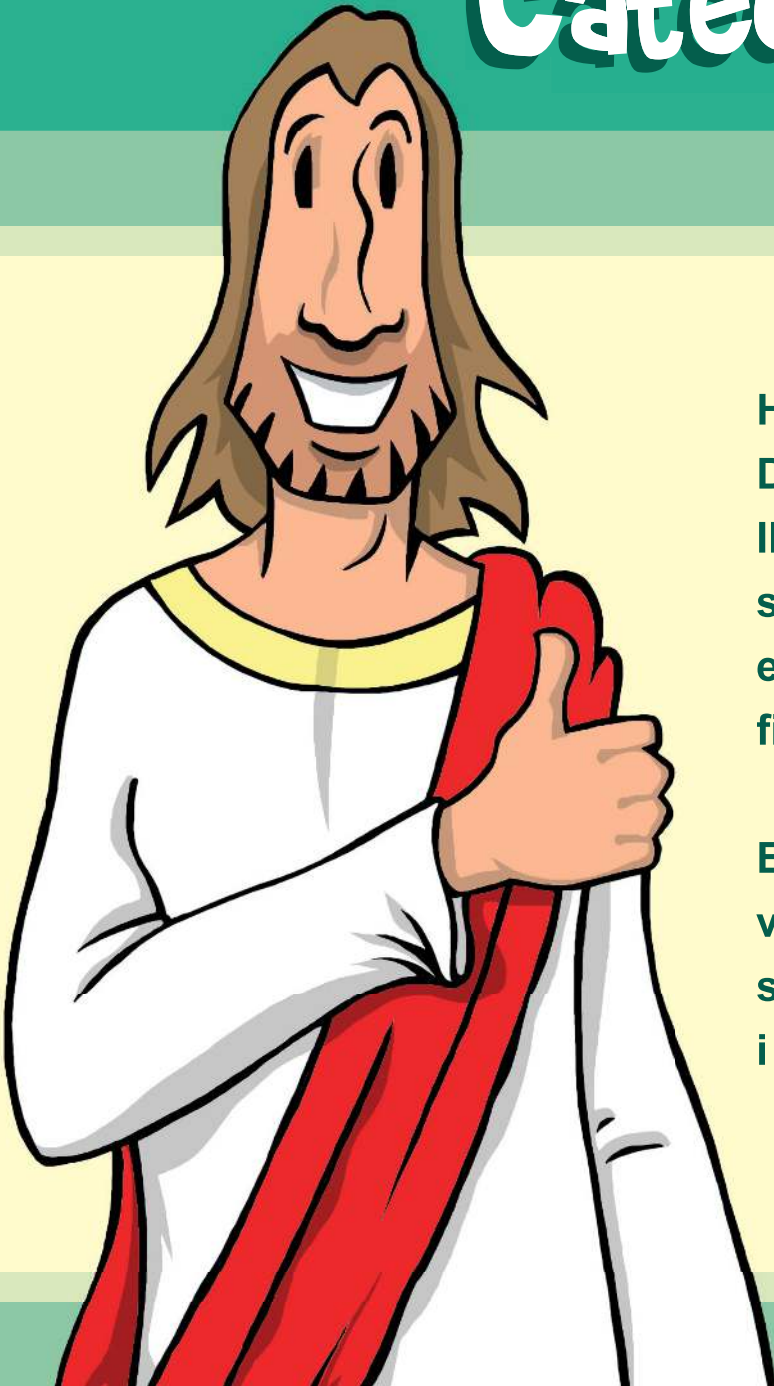

Catequesi en Família i a Casa

V Diumenge de Quaresma

Hola famílies!

Des del SIC (secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears) hem pensat que, durant aquests dies que no podreu sortir a jugar al carrer, necessitareu algun recurs per continuar amb el procés catequètic que havíem començat amb els vostres fills i filles.

Es tracta d'un recurs per fer la catequesi en família, vàlid tant si els vostres fills són d'una edat o una altra ja que a casa no els podem separar per edats, adaptat a l'espai de casa, i orientat a comprendre i viure l'Evangeli del Diumenge que vindrà.

La resurrecció de Llatzer (Jn 11;1-45)

Ens trobem a l'espai que hem destinat per poder fer la pregària amb família.

Ens asseiem en rotllana i saludem a Jesús.

1.- Saludem a Jesús

A Jesús no el veiem, i com és que l'hem saludat, on és?... doncs perquè encara que no el veiem està entre nosaltres, al nostre cor, al costat...

¹Ara, després de saludar a Jesús, cantarem:

«CAMINEM JUNTS CAP A LA PASQUA!» del CD *Cantem amb Jesús* de Cor Nou.

Oratori

(Comentari optatiu)

Anem cap a la Pasqua, diumenge vinent serà el cinquè de quaresma,.. i el camí de quaresma sempre hem dit que era un camí per mirar el nostre cor, les nostres actituds i fer les que li agradin més a Jesús.. doncs, fixem-nos amb la lletra d'aquesta cançó, diu que Jesús transformarà els nostres cors, amb la pregària, amb la renúncia, fent caritat...

(doncs veieu que aquests dies s'està acomplint això, estem fent coses que eren impensables de fer, quedar-nos a casa tant temps... renunciar a coses que ens agraden perquè ara no les podem tenir...no poder jugar ni veure'ns amb els amics i amigues,.. i tot plegat ens ajuda a estimar-nos més i millor...sense pensar-ho, davant aquesta situació els nostres cors es tornen més sensibles i estem pendents i pensem més amb els que estimem)

* Hem parlat d'on estava present Jesús,.. ja ho hem dit... però també sabem que Jesús està present a la PARAULA a la BÍBLIA, i ens parla, sempre ens duu un missatge que ens ajuda...oi que amb els amics ara que no us veieu us feu missatges, doncs a l'època de Jesús no se'n podia fer perquè no hi havia whassaps, ni ordinadors, ni wifi.. però ens va deixar un llibre molt gran i molt ric que hi ha tots els missatges que ens vol donar i ens ajuden a la nostra vida... en volem escoltar un? Serà el text de «La resurrecció de Llatzer» del diumenge cinquè de quaresma... Doncs... estiguem atents....

2.- Llegim la paraula (Jn 11,1-45) (*Pare, mare... llegeix, potser amb els infants. Es podria escurçar una mica i llegir el que està subratllat*).

En aquell temps, caigué malalt un home que es deia Llätzer. Era de Bet-Hània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui, més endavant, unguí el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.

Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt». Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà

encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea».

Els li digueren: «Rabí, fa poc que els jueus us volien apedregar, i ara hi torneu?». Jesús contestà: «La claror del dia dura dotze hores. Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la claror d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la claror». Després afegí: «Llàtzer, el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo». Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo». Jesús es referia a la seva mort, però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari. Llavors Jesús els digué clarament: «Llàtzer és mort. M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem-hi». Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: «Anem-hi també nosaltres, morirem amb ell». Quan

Oratori

Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre.

Bet-Hània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria per la mort del seu germà.

Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?». Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món».

Oratori

Havent dit això se n'anà a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa: «El mestre és aquí i et crida». Quan ella sentí això s'aixecà tot seguit i anà a trobar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. Els jueus que eren amb ella a casa per donar-li el condol, en veure que s'aixecava així i se n'anava, la seguiren, pensant-se que anava a plorar vora el sepulcre. Maria arribà on era Jesús i, en veure'l, es llançà als seus peus i li digué: «Senyor, si haguéssiu estat aquí el meu germà no s'hauria mort». Quan Jesús veié com plorava, i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada, es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

«On l'heu posat?». Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Altres deien: «Aquest

Oratori

home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?»

Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tanca-
da amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt,
diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort». Li respon
Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure
la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies per-
què m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sà-
piga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat». Havent dit
això cridà fort: «Llätzer, vine a fora». I el mort sortí. Tenia els peus i les mans
lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els
diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar».

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Breu silenci

3.- Dialec amb els infants (*El catequista, pare – mare, enceta un diàleg amb els infants*)

- **Què és el que més us ha cridat l'atenció d'aquest passatge?**

(deixar-los que s'expressin lliurement) POTSER EL QUE RESSALTARAN ES EL FET DE QUE JESÚS RESUSCITA ALS MORTS.

Continuem preguntant...

- **La forma de reaccionar de Marta i Maria, es la mateixa?** *(Deixem-los dir) Marta expressa la seva confiança amb Jesús, té fe que Jesús hi farà alguna cosa, creu en Ell.. I Maria està molt trista, només pensa en el dolor i la pèrdua... Li falta fe.*

- Diu el text que Jesús va ressuscitar a Llatzer?... Ara una pregunta de molt nivell.... Veieu igual la resurrecció de Llatzer que la resurrecció de Jesús? *(Deixar que diguin i perquè?) Explicar... Mireu, Llatzer, va tornar a viure uns quants anys més, però va acabar morint, en canvi Jesús va ressuscitar i viu per sempre. Ho veieu diferent?*
- Què li diu Jesús a Marta? *(Ajudar-los una mica)*
«Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més.»

- Què és més important tornar a la vida terrenal o viure per sempre?

Ens ho creiem nosaltres aixó?

Si es creu oportú, depèn del temps que s'hagi estat abans.. es pot explicar la resurrecció, amb el conte del “cuc i la papallona” o dels «bessons a la panxa de la mare».... Com es cregui oportú.

Però l'objectiu es que arribin a la conclusió que en la resurrecció serem les mateixes persones però d'una altra manera. Com el fet de que anem creixent, ara no som els nadons petits, som més grans, però som nosaltres mateixos no?

SOM NOSALTRES PERÒ D'UNA ALTRA MANERA.

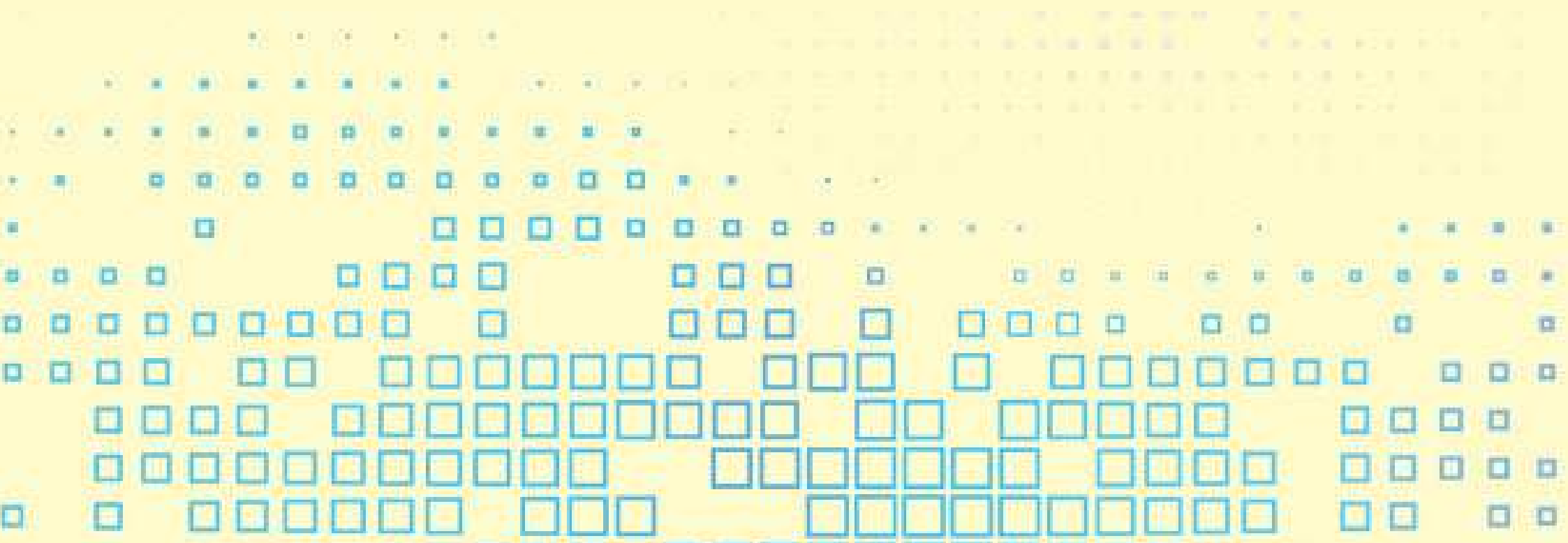
I que vegin que Jesucrist és amor i no hi ha ningú que pugui enterrar l'amor.

L'Amor sempre guanya.

Oratori

Aquest text d'avui ens ha tocat el cor, ens obre a l'esperança, una esperança per sempre.. doncs ara podríem cantar: «EL SENYOR HA TOCAT EL MEU COR» del CD *Celebrem amb Jesús* de Cor Nou.

(El podem fer amb gestos si ens sembla bé.)

4.- Guardem al cor un trocet del que ens diu avui Jesús:

(Ho repetim dos o tres vegades amb els pares o catequistes)

Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més.

5.- Preguem amb Jesús:

Ara podem demanar el que vulguem a Jesús, tenim moltes coses per demanar-li i també molts motius per donar-li gràcies. Ja sabem que amb Jesús s'hi pot parlar, Ell sempre ens escolta:

- ✚ Potser podríem demanar per la situació actual, que Jesús ens doni ànims, i ens ajudi a fer tot el que ens demanen, amb alegria...
PREGUEM.
- ✚ També podem demanar pels científics i els investigadors que trobin un remei per poder eliminar aquest virus que fa tan mal a les persones... **PREGUEM.**

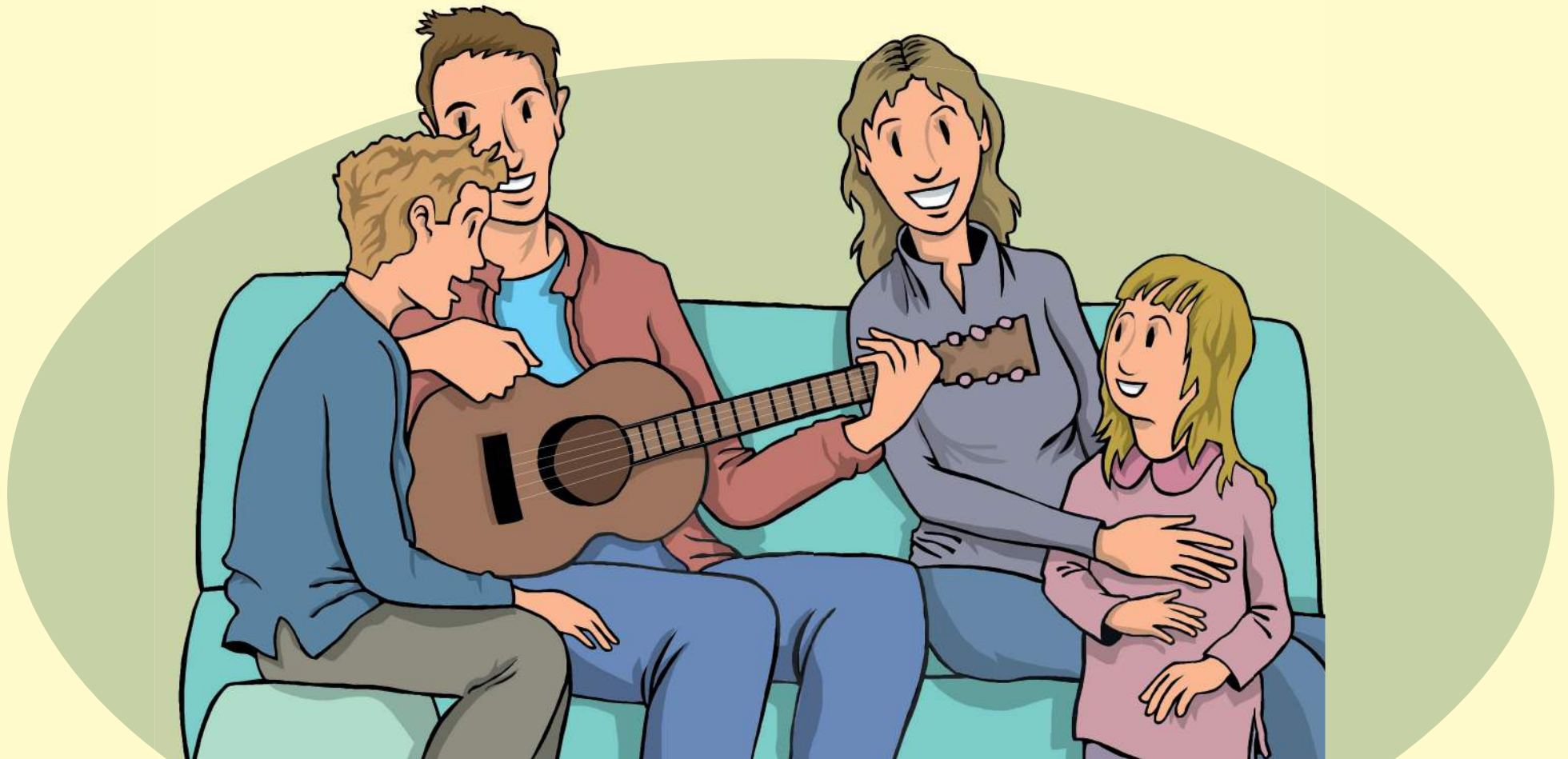
- ✚ **Jesús, ajuda'ns amb la força del teu amor, que puguem sortir de tota aquesta situació fosca per tornar a la llum.. que puguem «resuscitar» tornar a la vida normal... PREGUEM**

(Optatiu: es poden escollir les que es vulguin, són per donar un exemple, si sembla no se'n posa cap... Com et sembli millor.)

Acabem aquestes pregàries confiant tot el que hem demanat a Jesús, resant o cantant el PARENOSTRE, (obrint les manetes en senyal de petició.)

(Tot seguit si sembla bé, abans del cant final, es pot resar l'Ave Maria i el Glòria – fer el senyal de la Creu)

6.- CANT FINAL: «OH SENYOR ET DONEM GRÀCIES» del CD *Celebrem amb Jesús* de Cor Nou

La resurrecció de Llatzer (Jn 11;1-45)

- ***Crist és la Vida – Canta la teva Fe:***

 https://www.youtube.com/watch?v=9R_daB9jSCc

- ***Si haguessis estat aquí – Canta la teva Fe:***

 <https://www.youtube.com/watch?v=tLLpQPyAcOs>

- ***Il Signore ti ristora -Taizé :***

El Senyor et restaura. Déu no és pas lluny.

El Senyor et ve a trobar, et ve a trobar.

 https://www.youtube.com/watch?v=_usTqyfQ178

- ***Caminem junts cap a la Pasqua.***

Cantem amb Jesús! / Cor Nou / Anna i Immanuel:

 <https://soundcloud.com/cor-nou/caminem-junts-cap-a-la-pasqua>

La resurrecció de Llàtzer (Jn 11;1-45)

Amb perspectiva: prenem un full qualsevol, una imatge, un text... Posem aquest full just davant els ulls del nostre fill/filla. Li demanem que ens expliqui què hi veu, o que llegeixi el que hi ha escrit. A aquesta distància és del tot impossible veure-hi res, llegir res... Tot és fa estrany, d'alguna manera lleig, depèn de com «monstruós»!!! Després els hi demanem el mateix posant el full a distintes distàncies fins que ja puguin «llegir» el que posa... (podria ser un full preparat per vosaltres que posés «fill/filla t'estimem molt»; una frase repetida moltes vegades en una lletra no gaire gran).

El dolor, el desencís, la ràbia... i d'altres sensacions i sentiments, ens impedeixen de veure la realitat tal com és. Li passa a Marta, la germana de Llàtzer, i a tota la gent que els envolta. Jesús ens ajuda a prendre distància, a veure les coses amb perspectiva. Des de la mirada de Déu.

Ets una mòmia: es tracta d'embolicar el nostre fill/filla amb... PAPER DE WATTER!!! (bé, si patiu per si s'acabés, ho podeu fer amb un parell de llençols...) Caldrà, d'alguna manera «immobilitzar» qui fa de mòmia... Era com enterraven els difunts a l'orient. Què ens passa quan estem «momificats»? (demanem a la mòmia) que no podem caminar, moure'ns, fer res... Després d'una estoneta «allibereu» qui estigui embolicat... I ara? Millor? Pitxor? Per què? Ara podem caminar, córrer, jugar, ajudar a casa... Què ens ha passat? Érem momificats i no podíem fer res? I algú ens ha alliberat i ara sí que podem fer... Quines coses ens lliguen de mans i de peus i no ens deixen moure/viure com Jesús vol? (mentides, baralles, enveges... totes aquestes coses són com les venes que lliguen la mòmia... Jesús ens allibera, ens ensenya a ser sincers, a perdonar-nos i fer les paus... Quan ens deixem «alliberar» de totes aquestes coses la nostra vida és més «xula», quan estimem, quan ens ajudem i fem el bé tenim més pau, hi ha més bon «rotllu» a casa, som més feliços.

Traieu la llosa: amb la mateixa idea que l'anterior joc es tractaria de jugar a «la pila». Els que sigueu a casa us heu de posar, estirats a terra, un damunt de l'altre. Impedint que qui és a sota es pugui moure. Cal també que algú ens alliberi, ens tregui «les lloses» que tenim al damunt. Jesús ens demana que ens «traiem» les lloses els uns als altres. Quines són les lloses que ens empresonen i ofeguen? Com ens podem ajudar a «alliberar-nos»?

Manualitats bíbliques: en aquest link trobareu un tutorial que us ajudarà a fer una manualitat relacionada amb l'evangeli d'aquest diumenge i que us pot ajudar a explicar-ho als vostres fills/filles. <https://youtu.be/OyGMUpdvBGQ>